

spottet dette Folk for dets No og for dets overdrevne Barfomhed; man har kaldt det „Er. Sprensen“ og betegnet det med en Nathue, men naar det samme Fols Laalmodighed bliver sat paa en altfor stærk Prøve, vil det vistnok ogsaa vise, at det har Seighed nok til at fortsætte den Modstand, som man vil kæmpe imod. Jeg tror, at Selvførelse er en god Gave, som det her vil vise sig ikke gives til et Barn, der vil misbruge den, men til en myndig Mand, der vil forstaa at bruge den paa den rette Maade, og som derfor vil vore og blive større og stærkere til at bruge denne Gave, for hvis Skyld det er blevet til et Folk. Det er min Overbevisning, jeg her har udtalt, og jeg er forpligtet til alene at stemme i Kraft af min Overbevisning, uden Hensyn til, hvad der forresten maatte friste mig fra den ene eller den anden Side. Ifølge den Ed, vi have aflagt paa Grundloven, ere vi forpligtede til at tale og stemme efter vor Overbevisning, og derfor kan jeg ikke stemme anderledes. En æret Taler mente, at vi skulde glemme det stærke Vaaben, som Finantslovens Negtelse er, til farefulde Tider, men der kan ogsaa gøres en anden Betragtning gjældende. Spørgsmaalet er, om det ikke kan udsætte os for Fare at standse paa den Veie henimod Selvførelse, ad hvilken vi i saa mange Tider ere gaaede, og det endog tidligere, end da vi fik den frie Forfatning. Den 28de Juli 1866 gjorde vi allerede et Ailbageskridt, og der er i den Anledning blevet udfæstet en Behovdelse, en Anke imod enkelte ærede Medlemmer her i Salen. Jeg behøver ikke at fremstille mig her og at fortælle, at jeg, hvis jeg den Gang havde haft Plads her i Salen, vilde have stemt paa samme Maade. Jeg vilde have stemt Ja for den gjennemførte Grundlov, men jeg har flere Gange senere følt, at jeg, hvis jeg den Gang havde sagt Ja, bittert vilde have fortrudt det, og jeg kan derfor nu ikke Andet end stemme Nei, da jeg ellers tror, at vi atter vilde standse paa Veien henimod Folkets Selvførelse. Det er i det Hele taget ingen Skam at indrømme, at man tidligere har taget feil; det er kun at indrømme, at man er bleven klogere, end man har været før. Naar jeg skal følge min Overbevisning, er jeg ikke i Stand til at stemme Andet end Nei til Finantsloven. Om det saa skulde være det sidste Ord, jeg kom til at udtale i denne Sal, kan jeg ikke sige Andet.

Dinesen: Et æret Medlem fra Veile Amt (Søren Jørgensen) har i Aften mindet mig om, at jeg ved Adresseforhandlingerne talte imod Regjeringen, men desuagtet stemte imod Adressen. Den samme Betragtning, som jeg gjorde gjældende ved Adressens Behandling, skal jeg henholde mig til i dette Dieblik, naar jeg udtaler, at jeg vil stemme for Finantslovens endelige Vedtagelse. Jeg skal i Dvrigt fatte mig kort med Hensyn til

dette Spørgsmaal, og slutte mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Lermansen) og tilbels ogsaa til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Hjøsteds Amts 4de Valgkreds (Schjønning) (Modsigelse.). So, det er meget muligt at slutte sig til disse To, jeg kan gjøre det, fordi deres Betragtning overfor dette Spørgsmaal falder i alt Væsentligt sammen. Den ærede sidste Taler sagde, at der var kommet Bitterhed ind i Ordskiftet i Aften; jeg har nu ikke kunnet opfatte det, som om der endnu har været noget Ordskifte, da alle de, der have talt, væsentligt have talt fra samme Side. Da den ærede Ordsvører i Dag indleste denne Forhandling kom han flere Gange til at tale om Folkets store Flertal og om Flertallet i denne Sal osv. En af de Grunde, der ere de ledende for mig i dette Dieblik, er denne, at jeg ikke har stor Tillid til dette store Flertal; jeg har ikke stor Tillid til, at Flertallet, naar vi negte Finantsloven, selv er i Stand til at tage Styret i sin Haand, eller kan stille de Mænd frem, som ere i Stand til at tage Styret. Jeg har saa meget mindre Tillid hertil, naar jeg ser, ad hvilken Veie de have kunnet skaffe sig dette Flertal — jeg siger langt fra til alle Medlemmer af Flertallet — at de hvore set sig opbøde til at holde gode Miner med de Kræfter, der udeska ogsaa ere komne ind i vort Fædreland, og det viser sig tydeligere med hver Dag, at man ogsaa skal have Understøttelse fra denne Side, for at man kan hævede og bevare det Flertal, man engang har vundet. Paa den anden Side har jeg ogsaa ved Adressefagens Behandling udtalt, hvorledes jeg betragter den nuværende Regjering. Det ærede Medlem for Hjøsteds Amts 4de Valgkreds (Schjønning) udtalte et Ønske om, at den nuværende Regjering ikke vilde søge Finantsloven forandret i Landstinget og faae den sendt tilbage hertil. Jeg kunde af visse bestemte Grunde meget ønske, at Finantsloven kom her tilbage. Vi have her ved 3die Behandling negtet en Bevilling, som er af overordentlig Betydning for vort Forsvarsvæsens Udvikling, og en af Grundene til, at denne Bevilling er bleven negtet, er politiske Hensyn. Jeg bellager, at saadanne Grunde kunne være medbestemmende for Medlemmer ved deres Afstemning; thi Landet kan ikke forsvares med den Slags politiske Grunde, og vi skulle, hvordan Tilstanden end er, se bort fra saadanne Spørgsmaal i et saadant Dieblik og fremme vor Evne til at kunne forsvare Fædrelandet, hvis de onde Tider skulde komme. Det er nu imidlertid fket, Bevillingen er negtet. Nu vøed jeg meget vel, at Sandsynligheden for, at en saadan Bevilling skulde kunne gives fra dette Things Side, hvis Finantsloven kommer tilbage, vilde i en særdeles Grad vore, hvis der for en Del kom andre Mænd til at bære den tilbage fra det andet Thing. Jeg kan ikke undlade at udtale, at jeg tror, at de Mænd, der nu sidde i Hans